

In gospoda je vlekel k prepadu — in
jazpahnila oba sem v temò globin...""

In šel je razbojnik v temni les
in moril je ljudi vse vprek in črez.

In dejal je razbojnik: „Tako moriš
in vendar zelena v solncu stojiš.“

Trgovcem je blago jemal
in siromakom ga je dajal.

To bil je Udmanič junak,
tak zelen kot hrast in tako krepak.

Oton Zupančič.

Zimska pesem.

Mrzli vetri so pripeli,
snežec so privedli beli —
snežec pada,
pa ne vbada,
je mehak!

Snežec pada, vedno pada,
že beli se gozd, livada,
log in njiva. —
Vse pokriva
svelli tlak!

Hajd, s sanmi po strmem bregu,
hajd, nizdol po belem snegu!
Preko griča
vije driča
se kot trak . . .

Hajd, s sanmi po strmem bregu,
hajd, nizdol po belem snegu,
kar po vrsti
v družbi čvrsti —
to je vlak!

Hajd, s sanmi po strmem bregu,
hajd, nizdol po belem snegu!
Skoči s tira,
ne umira
še junak!

Ko smo doli, pa spet gori
gremo s težkimi tovari,
gori, doli,
na okoli
stokrat vsak!

Dr. Fr. Zbašnik.

Savi.

Tebi je pač lahko, Sava zelena,
ker te do smotra pot vodi le ena:
struga globoka ti je izkopana,
tvojim valovom je v morje smer dana.

Meni pa ni tako, meni je górje,
smotri so moji še dalje ko morje;
pot pa do njih mi je vsaka neznana,
če je katera, je s trnjem nastlana.

Narjan Pretko.

